

hyppigere og hyppigere, fremkommer Andragender og Ansøgninger fra Menighedernes Side om Kaldelsen af en bestemt Præst. Det blev af det ærede Medlem fremhævet og det, som sagt, med fuld Føie, at Ministeren derved kommer i en meget vanskelig Stilling. Det er for det Første ganske vist, at det paa dette Gebet som paa saamange andre Gebeter — hvorom de ærede Medlemmer selv ville have tilstrækkelig Erfaring — ofte gaaer til med slike Adressers Tilblivelse paa en Maade, som ikke ganske kan billiges. Men selv ganske affeet herfra, selv i saadanne Tilfælde, hvor der maa siges at være den bedste, naturligtste og ønskeligste Anledning for en Menighed til at slutte sig sammen med et Dnske om at faae en bestemt Præst, kan Ministerens Stilling nu derved blive meget vanskelig. Dette gjælder saaledes om et Tilfælde, som jo nu forekommer meget hyppig, nemlig at der har været en personel Capellan i et Kald, som gjennem en længere Narrække har virket til Betsignelse der, og som Menigheden virkelig har sluttet sig alvorlig til, saa at det ikke lader sig nægte, at der i og for sig er meget god og naturlig Grund for Menigheden til at ønske ham til Præst. Det kan ikke være Andet, end at dette meget ofte har været saa, at Ministeren desuagtet har maattet vælge en Anden, deels fordi der endog undertiden har været saadanne Forhold tilstede, at Vedkommende ikke engang efter den nu gjældende Lovgivning har havt Adkomst eller Berettigelse til et saadant Kald, deels fordi der ved Siden af for Ministeren foreligger Ansøgning om Kaldet fra en Mand, om hvem han har den fulde Overbevisning, at han, naar han kommer til den paagjældende Menighed, i fuldkommen saa høj en Grad vil fyldestgjøre, hvad denne attraaer, medens han tvivligt har alle Betingelser betydelig forud for den, der ønskes af Menigheden. Dette er naturligvis altid en Ubehagelighed, og det kan let bevise, at Forholdet ialtfald i den første Tid kan blive vanskeligt for den, der kaldes. Men uagtet det saa-

ledes selvfølgelig meget ofte er Tilfældet, at der ikke kan tages Hensyn til saadanne fra en Menigheds Side fremsatte Dnsker, saa bliver det dog hyppigere og hyppigere, at der fremkommer Andragender af en lignende Art. Dette viser formeentlig, at der virkelig er Trang tilstede hos Menighederne til at faae Leilighed til ialtfald at udtale sig om, hvilke Dnsker de kunne have med Hensyn til deres vordende Præst. Jeg finder derfor, at der ikke er nogen som helst Grund til at betvivle, at Menighederne ville sætte Pris paa, at den Tilstand, der er begyndt at indtræde, men som endnu ikke er ordnet ved Lov, bliver ordnet ved Lov, og at der saaledes gives dem en bestemt Leilighed til under en foreskrevet Form at udtale deres Dnsker, og det paa en saadan Maade, at man med Sikkerhed tør gaae ud fra, at vedkommende Minister vil lægge en ikke ringe Vægt derpaa, i Særdeleshed naar det viser sig, at en meget stor Sammenlutning har fundet Sted. Og naar Forholdet navnlig ordnes saaledes, at der i Tilfælde af Genstemmighed i det sammentraadte Udvalg skal skee Indstilling i Overensstemmelse med det af samme udtalte Dnske, saa er det efter hele min Erfaring utvørligt, at man ikke omkring paa Landet skulde sætte høj Pris derpaa. Jeg kan naturligvis ikke forlange, at min personlige Mening skal gjælde mere end det omtalte ærede Medlems (Hæde), men jeg holder mig, som sagt, overbevist om, at det inden ret lang Tid vil komme til at vise sig, at man rundt omkring i Landet med megen Sver vil benytte den Leilighed, som her bliver tilbudt til paa en bestemt og regelmæssig Maade at gjøre sin Indflydelse gjældende.

Det ærede Medlem, som udtalte de to af mig nu fremhævede Hovedindvendinger imod Lovforslaget, føiede endnu dertil som en tredje, at, dersom han skulde kunne gaae ind paa en saadan Lov, maatte den i alt Fald heelt forandres. Jeg skal hertil bemærke, at uagtet jeg selvfølgelig skal være meget villig til ved dette som ved ethvert andet Lovforslag at